

Dol el dol

Em desperta un raig de llum
que enlluerna la meua cara.
No sé quina hora és,
ni quin dia és de la setmana.

Miro al meu voltant,
tot em sembla malament,
tot em recorda a tu,
no et puc treure de la meua ment.

Ja no hi és la persona,
que tant ha viscut al meu costat.
“Mala sort” diu la gent,
però no hi ha cap mirall trencat.

Ens separa un fina línia
entre la terra i el cel.
Una línia que impedeix mirar-te,
als teus ulls color de mel.

Em fa mal el cor
quan em sembla veure't pel carrer.
Assenyala el mateix bar,
amb una tassa de cafè.

Miro fixament la porta
durant hores sense parar.
Espero un miracle,
que poguessis tornar,.

Aquí t'espero jo
fins a petrificar-me.
Al mateix lloc de sempre,
saps bé on trobar-me

Costi el que costi,
hauré de seguir endavant.

Serà la primera tempesta,
com a jove navegant.

Dol el dol amorós,
que t'arrebati el teu tresor.
Com si et faltés, o t'haguessin pres
una part del teu cor.